

§ 4.

Løntillæg efter denne Lov medtages ikke ved Pensionsberegning.

§ 5.

Finansministeren afgør alle ved denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, og Fortolkningen kan ikke gøres til Genstand for Rettergang.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ministeriet har paa Grund af den vedvarende og stadigt mere trykkende Dyretid anset det for nødvendigt at skride til en midlertidig Forhøjelse af alle Tjenestemænds og dermed ligestillede Lønninger, gaaende fra 1. April 1918 til 31. December 1919, og derigennem at imødekomme de fra mange Sider skete Henvendelser om Ydelse af et saadant Løntillæg.

Naar man foreslaar, at denne Lønforhøjelse kommer alle til gode og ikke alene de lavere lønnede, sker dette ud fra den Betragtning, at ogsaa for de højere lønnede Tjenestemænd kan Lønningen ikke mere siges at svare til dens Hensigt, efter at dens pengelige Værdi er saa stærkt forringet ved de nuværende Forhold. Det gælder for alle, at hvad der af Staten var beregnet som tilstrækkeligt til en med Stillingen passende Livsførelse, ikke længer kan anses for fyldestgørende. Der stilles derfor Forslag om at forøge alle Lønninger med et ensartet, ikke pensionsgivende Tillæg af 25 pCt., medens der samtidigt gennem et andet Lovforslag søges tilvejebragt ligesom i de foregaaende Aar en særlig Dyrtidshjælp til de lavere lønnede, hvorved disses Aarsindtægt forøges yderligere.

Ved „Statstjenestemænd og dermed ligestillede“ i § 1 maa ikke alene forstaaes de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd (Embeds- og Bestillingsmænd), Biskopper, Provster og Præster m. fl., men ogsaa andre Personer, der

er antagne til fast og endelig Tjeneste ved en Statsvirksomhed, naar de har deres Hovederhverv ved denne, og Vederlaget ikke er at opfatte som et Honorar.

§ 2 bestemmer, hvad der falder ind under den Løn, til hvilken Tillæget paa 25 pCt. gives. Det ydes i Forhold til Lønnen, indbefattende Grundløn, Alderstillæg, Godtgørelse for Embedsbolig (eller Fri bolig) o. s. fr. — hvorimod Honorarer og lignende ikke medregnes.

For Præster, der ikke har fast Penge-løn, foretages der af Administrationen en særlig Beregning af, hvad deres Lønning kan ansættes til paa Grundlag af deres faktiske Indtægter i det foregaaende Kalendarjaar.

Man mener ikke, at en Lønning kan siges at være forhøjet paa Grund af Dyr-tidsforhold, fordi den er undergaaet Regulering eller uvæsentlige Forandringer.

Alle Tvivlstilfælde afgøres af Finansministeriet, for hvilket herhenhørende Spørgsmaal ventes indbragte, jfr. § 5.

Det foreslaas, at Statskassen udreder hele Udgiften til denne Lønforhøjelse, idet man gaar ud fra, at uagtet Kommunerne udenfor København efter gældende Lov for Tiden udreder en Del af det Lærerne og Lærerinderne tilkommende Vederlag, vil det ikke være rigtigt i Øjeblikket at belaste Kommunernes Budget med den her foreslaaede meget betydelige Udgift.

Selvfølgeligt kan ingen Tjenestemand eller ligestillet, der allerede har faaet sin